

WE LATEN CONGO NIET LOS

Het artikel ('De teleurstellende keuzes van Yves Leterme') van Kamerlid Wouter De Vriendt in *De Standaard* van gisteren, bevestigt de recente tendens om belangrijke debatten over het Belgisch buitenland- en defensiebeleid niet langer in de bevoegde commissie te voeren, maar in de media. Dat is een te gemakkelijke strategie om complexe dossiers - zoals de huidige situatie in de DR Congo - te simplificeren, de minister in kwestie verkeerd of onvolledig te citeren, en niet te moeten ingaan op de argumenten van de meerderheid.

Een aantal punten willen we hier toch corrigeren.

CD&V wil een politieke oplossing voor de huidige dramatische situatie in Oost-Congo. Maar louter politieke middelen blijken totnogtoe onvoldoende. Tal van diplomatieke initiatieven, internationale conferenties en politieke beloftes ten spijt, blijven de dagdagelijkse plunderingen en verkrachtingen in Oost-Congo verder gaan onder de ogen van de internationale gemeenschap die machteloos moet toezien.

CD&V is er ook van overtuigd dat Kimia II niet voldoet. Daarom moet de MONUC-vredesmacht verstrekt worden en het mandaat bijgestuurd ter ondersteuning van de gemeenschappelijke acties van Congo en Rwanda.. De MONUC heeft immers een cruciale rol in het onder controle houden van het Congolese regeringsleger en het ontwapenen van de FDLR. Daarom ook blijft de Belgische militaire samenwerking met Congo een belangrijk instrument om van het FARDC op termijn een regulier en geloofwaardig leger te maken dat respect heeft voor de mensenrechten en de bevolking die het hoort te beschermen.

De vergelijking van mijnheer De Vriendt tussen Congo en Afghanistan vind ik vreemd en kortzichtig. Wil hij Belgische grondtroepen inzetten in Congo en de Afghanen aan hun lot overlaten? CD&V is van mening dat de internationale gemeenschap zich zowel het lot moet aantrekken van de gewone Congolees als van de gewone Afghaan. Voor ons bestaat er geen internationale waardeschaal.

Wat De Vriendt wil, is blijkbaar instabiliteit en bovendien geeft hij geen enkel geloofwaardig alternatief. Elk ernstig rapport (ook van internationale ngo's) en getuigenissen van op het terrein pleiten voor een globale aanpak: de dialoog met de Congolese regering openhouden maar zonder taboes, de directe buurlanden betrekken in het vredesproces en een groter engagement van Brussel (EU), Washington en Peking. De Vriendt vergist zich wanneer hij denkt dat België nog genoeg gewicht in de schaal legt om dit probleem alleen op te lossen.

Alleen al de Chinese investeringen in de Congolese infrastructuur waren vorig jaar het dubbele van wat België doet in Congo. In deze context hoop ik dat het Belgisch EU-voorzitterschap onze Europese partners zal wakkerschudden.

Jammer genoeg heeft mijnheer De Vriendt mijn oproep tot een sereen debat en parlementaire samenwerking rond dit onderwerp niet gehoord. Hij koos, zoals zo velen voor hem, voor persoonlijke profilering op de kap van de gewone Congolees. Zij verdienen beter.

Nathalie Muylle
CD&V volksvertegenwoordiger
Lid van de commissie buitenland van de Kamer